

151. Det kommer an på hvad filosofiet
vælde kunne vi flere, som dog ikke virdt
vælde, såfremt den højste visdom gafft derfor at
se de ej spættet tankene. Dette børde ikke undværlig
være. Andre klausor (bort pUBLIMARE, ant. himmelske)
værken er ej så god til for de varme klausornas

245. Ejgaff appellebørs men fra filosopif. (-)

246. Nokkenheds ob drøper tykki her til jævnem departementet.

der Torsmøts dikt; veit Krigsmøtter, der den ej resigerer,
ejens i "dækkeskjønt" Men, afspændt dogst, so mætte
och medges, at letter och bøger kunne hufvns dels
af fornuft dels af vigt, sædtes. En høje and ej givt
den energiske. (Gjennomskueler)

247. Auktor. tales om det seæt blidte, for en fle - ej om det
and. aylette, som jer och är i det abgørt, fornuftet.

248. Stora fænning (ab tillænged på nat. menneiken)

ann. Sejforen har svpt alle, fætt ej alle kunnen ikke helle dem iftys.

249. - auktor. foretælling ab hævden och auktor. er ikke filosoff.

Men kan tales val om filosoffer tille proføffim (Forgyllbarerne)
mæhl. Ær de Gud, ande late. Menneikhæn fæstn med
kjætet - och i fri mitte flæs, på auktors fæd.

251. ab pastorens skole var høgste hømpes, dererudt
at pastorens val viljen at fornuftet. At viljen ej ens fæ
egs nægote magt ej dem tykks behøft forskle i.

252. "Kors" kan tales, men "baenæs" stille. Et Akademien rettflyttes

253. blandt Dreuboms axiomer var ikke denne: "Hæv troede også

skapt alt det". Men invænde kevæd man dock at ej gæs

och fer hos en blid genom tanken forstillet, indbildner

254. den nat. menneiske ha. val i det øvre ærige arligest freist.

Den af næder fæltade ejens i det landet (Epa hæmmer)

255. Kunne obsoefft lære ej auktor har forekomma mændene

fis och bildet filosoff. - Mælkæs nog mælungen - men

sejforen overværdier overværdier

257. Heinroth har virke en dygtig virkning for Kristenodom, således
spesielt am fæsoningen. Etalæsningen desværende nærmere han valt.

258. Hættet lages, da vispræbiers Ær blods betyde præfessor. ^{men}
Det lyftes på alle nat. kurupper ab yds. Krefter. ^{men}

263. "Man siller blottt ab bærga sig", sovra har ^{men} bæren.

264. men, du, dæmna, evige dæmna och hærligheten firehelle, jn Guð ad. ^{men}

265. ejens "vældig frihet" af sonen. ^{men}

266. Ufremøn snægt ofte de orovæ antar, sejer øver verden ^{men}

267. Man kan virke jn en givt: ott hæfende væra glad, i

et nævnd orgen (givt Ær vældig glæs i all bedfænde). ^{men}

271. Timus Ær en orgen f. hævende præfessor? - Alt har
Gud skapet orgen f. t. ex. hat, jn hæn virke forbindelse. ^{men}

Den præfessor Ær væl betænkend off en vænart af engo. ^{men}

278. Exempel gaffes dock jn fællesmeds, som i superperioden

dock stæt jn mal - och på bæltet fugit beflænt
på mæler - hvæn medgives, at apteten menneiske, Ær

de blefret i brænnes mæra værlægget.

279. Alt gjærd Ær væl akebaglig mit i jn nælde plængam.

280. ann. Øver omvænde, kunnen återfælly, hvæn omvænde
ær det sækraffe præservativet met recidire.

281. J. P. f. "D. V. S." kunde fættes: Sæjons i almenhæbet ^{men}

ann. Hærdig præfessor Ær de som ej værket før Ær de

ej nægter værlæ retes och røres. ^{men}

T. 282. Empormentorerna Ær væl hos alle Kærefænde

294. Ær och færdentligst i Kænsign?

292. En tiger Ær græm, men kan ej sægas brætta.

293. Fæi ingen af åberopade auktorer (ej cas Heinroth)

medens færd fra "det nat. t. tilbærd, fæfæn" de

bestikke det fæfæn det visar sig i. smyggar træfven?)